

Программата на „Отечество“ бѣше тѣзи на консервативната партия. „Князътъ и Руссия“—ето що ще бѣде най-свѣто почитано отъ насъ и отъ „Отечество“, казваше се въ първий брой, год. I на този вѣстникъ.

„Отечество“ пазяше интереситѣ на консерваторитѣ въ туй врѣме, когато либералитѣ — Цанковисти имахъ *Сръдецъ*, и либералитѣ (Каравелисти) „Т. Конституция.“

По-напрѣдъ, когато консерваторитѣ издавахъ *Българскій Гласъ*, либералната партия съ Цанкова и Каравелова на чело бѣше основала своята „Независимостъ“—който се яви — съвсѣмъ неумѣтно нѣщо — като продължение на Каравеловата *Независимостъ* и събра въ възрастта си годинитѣ ѝ. Така, прочее, „Независимостъ“, вѣстникъ политически, икономически и книжовенъ, почна да изляза прѣзъ августъ 1880 г. дваждъ въ недѣлята—подъ редакцията на Н. Сукнаровъ, К. Коевъ и С. Миларовъ, които сж се редували въ редакторството — първий до 26 брой, вторий до 70-й, а третий до 81 брой, като гласѣше, че годишнината му е пета.

Въ първий си брой редакторитѣ казвахъ, че захващатъ съ „плететъ“ да продължаватъ „Независимостъ“, като приятели, другари и послѣдователи на покойния Любенъ Каравеловъ. Вѣстникътъ се общава да върви по пѣтя на великий покойникъ, като при това заявява, че „нѣма да щади нищо и никого, който било чрѣзъ положението си, било чрѣзъ влиянието си, се развива въ врѣдъ и зло на държавнитѣ и общественни интереси, който се стрѣми да омаловажи и криво примѣни конституцията... Ще се работи и за осжществение тѣзи идеи... въ Българския народъ, въ цѣлокупния неговъ общественъ животъ.... Княжството ще служи като стълбъ, на който ще се основатъ всички наши планове за бхдѣщето на българския народъ. За да бѣде, остане и послужи България наистина като такъвъ стълбъ—като Пиемонтъ между другитѣ части на България на Балк. Полуостровъ, прѣди всичко е необходимо да се уредимъ вхтрѣшно.“

Тукъ не можемъ да не поменемъ нѣколко думи за журналилната дѣятелностъ на Г. А. Кърджиевъ, който въ този периодъ е издавалъ *Варненски Вѣстникъ*, 1880 г., *Работникъ*, 1880 — 1881 г., *Братство*, 1881 г., а отъ мартъ 1885 година *Напрѣдъ*. Отъ *Варненскій вѣстникъ* сж излѣзли само нѣколко броя. „Работникъ“ бѣше единъ напрѣдничъвъ вѣстникъ, въ който се прокарвахъ нѣкои смѣли мисли и учения, които си обича г. Кърджиевъ и които той не забрави нито въ „Братство“, нито въ „Напрѣдъ“, нито въ *Двѣ*